

[Yvonne Herløv Andersen]

holdelse af målsætningen om oplæring og optræning; det er uhyre vigtigt, at det følger med.

Så vil jeg sige til de konservatives ordfører: jeg har ikke taget patent på, hvad lykken er for de åndssvage. Der er sket forbedringer i institutionerne, det er rigtigt, og de konservatives ordfører har selv set de forbedringer. Men de er vel ikke tilfredsstillende. Det er vel ikke sådan, at de forbedringer opfylder det, som der er skrevet om, og som alle er enige om faktisk skulle være der. Jeg klандрer ikke staten. Jeg bønfalder staten om ikke at lave de nedskæringer, inden amterne skal have det; det er en ganske anden sag.

Der skæres ikke ned, som fru Karen Thurøe Hansen siger, i et rimeligt forhold. Det er jo det, vi har påpeget.

Så blev der sagt, vi kunne have undværet denne debat. Ja, det kan man vel altid; men her drejer det sig jo om, hvad ens mål og sigte med debatten er. Jeg kan godt se, det er en ubehagelig debat, for på den ene side siger fru Karen Thurøe Hansen, at forholdene ganske rigtigt ikke er, som vi kunne ønske; på den anden side synes hun ikke, vi skulle debattere det nu, men må vente. Ja men mens vi venter, sker skaden jo. Det er det, der er væsentligt.

Fru Grethe Philip var også lidt forvirret og ønskede, at vi skulle gøre det, som jeg faktisk meget gerne ville, nemlig at separere den kommende lovgivning fra de øjeblikkelige forhold, men det er jo uhyre vanskeligt. I går fik vi som en lille gave på Marienborg loven stukket i hånden om udlægning af åndssvageforsorgen. Indtil da har det ikke været muligt at fremskaffe den i udvalget. Hvis man ville have den, måtte man gå i byen og hente den, selv om den har været ude til høring.

Der er venteliste nu i børnehaverne inden for særforsorgen, og integration i almindelige daginstitutioner er nok noget, som må vente en del. Det er en proces, man selv i meget progressive kommuner ikke rigtig har fået fat på endnu og diskuteret færdig. Forholdet er jo det, at der inden for de daginstitutioner, man har i åndssvageforsorgen, er én pædagog og én medhjælper til 6 børn, medens man nu hører, forholdet i daginstitutioner skal være 1:1. Der forestår nok nogle forhandlinger dér, før det kommer på plads. Så er der jo også spørgsmålet om, hvorvidt man i daginstitutionerne har den uddannelse, der

skal til for at kunne se, hvad der behøves for lige præcis at stimulere det barn til at komme i gang. Derfor tror jeg nok, det har lange udsigter med at få en god løsning på det.

Men fru Grethe Philip mener jo i øvrigt også, at der er dårlige forhold inden for særforsorgen, og det er jeg glad for at fru Grethe Philip mener.

Så blev der spurgt om de arbejdsløse på institutionerne. Det er et forslag, jeg før har hørt, men der er ligesom ikke rigtig nogen mening i først at afskedige dem, der kan deres arbejde, som kender klienterne og den daglige arbejdsgang, så de går ned på 90 pct. af deres oprindelige løn, for derefter at ansætte nogle unge arbejdsløse i 26 uger. De kender ikke klienterne, de kender ikke forholdene. Vi har faktisk ingen brug for dem. De vil være som en klods om benet den første måneds tid. Det vil være mere rimeligt at beholde dem, vi har, og i øvrigt søge at gøre noget for de unge arbejdsløse; det er jeg enig i.

Tastesen (S):

Jeg skal først gøre et par bemærkninger til hr. Jørgen Junior, som udtalte, at mit indlæg bar præg af at være ansvar i flæng. Dét tager hr. Jørgen Junior fejl, for mit indlæg var præget af et ansvar over for det totale miljø, som også åndssvageforsorgen er placeret i. Det totale miljø, som omgiver åndssvageforsorgen, er et samfund præget af et højt serviceniveau, medens netop fremskridtspartiet, som er kommet med i denne her 7-partiforestilling, giver indtryk af at vise ansvar i flæng. Man viser ansvar over for ét specialområde – ganske vist et meget vigtigt specialområde – men når det gælder det totalmiljø, i hvilket åndssvageforsorgen skal fungere, så giver man hvert eneste år, når vi skal stemme om finanslovsforslaget, udtryk for et ønske om en ganske betydelig sænkning af både det sociale og det uddannelsesmæssige niveau og i øvrigt niveauet på mange andre områder.

Så kom hr. Jørgen Junior med en ganske interessant betragtning. Det var interessant at høre, hvorledes han betegnede Åndssvageforsorgens Personaleforbund som en meget ansvarlig fagforening, samtidig med at han sagde, at børnepædagogernes fagforening udviste fagforeningsterror. Det er igen et udtryk